

נאמנות ונפרדות

איך אפשר ללכת בדרך של האחר בלי לאבד את הדרך שלנו?

עמית רובין

היי כולם.

אני מקווה שזו כבר שעת לילה מאוחרת ואתן עדיין לומדות ושכיף. בלימוד הזה נחשוב על הדרך שלנו ועל דרכים של אחרות, על מתי הדרכים מתמזגות ועל מתי זה מתאים או מה יכולים להיות המחירים. וכל מיני עניינים שמתקשרים לזה פחות או יותר.

הדרך של האחר

”אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי. באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך.”

רות לנעמי, מגילת רות פרק א פסוק טז

♦ ♦ ♦

כאן הפסוק מתנגן בביצוע של לאונרד כהן

שיר קטן מתוק מאוד

את תלכי בדרכך
וגם אני אלך בדרכך

לאונרד כהן - ספר הכמיהה

♦ ♦ ♦

תמרור 622

♦ ♦ ♦

נסו להיזכר ברגע בחייכן בו הייתן בצומת דומה לזו של רות, בהתלבטות אם לשנות משהו במסלול שלכן בגלל או עבור מישהו אחר.

- מה עשיתן? למה בחרתם כך? האם אתן שלמות עם הבחירה הזו בהסתכלות אחורה? על מה וויתרתם ומה הרווחתן מזה? נסו לספר על דוגמא בה הלכתן עם האחר ודוגמא בה נשאתן בדרכן.

ללכת בדרכי השם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָם, לֵךְ-לְךָ מֵאֲרָצְךָ וּמְמֹלַדְתְּךָ וּמִבְּיַת אָבִיךָ, אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אֲרָאָךְ.

בראשית יב פסוק א'

♦ ♦ ♦

המצוה ללכת בדרכי ה' מופיעה במקומות רבים בתנ"ך;

"ושמרת את מצות ה' אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו"

דברים ח' ו'

"כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את ה' אלהיך וללכת בדרכיו כל" "הימים..."

דברים י"ט ט'

"את ה' האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו"

דברים כ"ו י"ז

"יקימך ה' לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות ה' אלהיך והלכת בדרכיו"

דברים כ"ח ט'

"אשר אנכי מצוך היום, לאהבה את ה' אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקותיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך ה' אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה"

דברים ל' ט"ז

"ושמרת את משמרת ה' אלהיך, ללכת בדרכיו, לשמר חקתיו ומצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם"

מלכים א' ב' ג'

"שיר המעלות: אשרי כל ירא ה', ההלך בדרכיו"

תהלים קכ"ח א'

♦ ♦ ♦

- אברהם עזב הכל והלך בדרך שאלוהים ציווה עליו ללכת בה באופן הכי מפורש, האם בעיניכן הדרך שלו היא הגשמה עצמית או ביטול עצמי?

- איך אתן מבינות את הרעיון של ללכת בדרכיו של אלוהים? האם הדרך שאתן הולכות בה עכשיו היא כזאת?

נסירה היא מונח המתאר מצב שבו נעשית פעולה להפרדת ה"זכר" וה"נקבה" המחוברים זה לזו "אחור באחור", לצורך זיווגם פנים אל פנים.

בסיפור הבריאה הראשון אדם וחווה נבראו במקביל ובשני מסופר כי חווה נבראה מצלעו של אדם. כדי לישב את הסתירה, בתלמוד מובאת דעה כי בתחילה נבראו אדם וחווה כיצור דו פרצופי, אשר הופרד / "נוסר" לשני גופים.

”

כנגדו, מפני שהיתה בצידו והיו כאחד מאחור, ואז היה האדם לבדו. אעשה לו עזר כנגדו, מהו כנגדו? כנגד פניו, להידבק זה בזה פנים בפנים. מה עשה הקב"ה, ניסר אותו ולקח הנקיבה ממנו, זה הוא שכתוב ויקח אחת מצלעותיו, מהו אחת, זו הנקיבה שלו כמו שאתה אומר אחת היא יונתי תמתי. ויביאה אל האדם, התקין אותה ככלה והביא אותו להיות כנגד פניו, מאירים פנים בפנים.

”אמר רבי שמואל בר נחמן, בשעה שברא הקב"ה את אדם הראשון, דיו פרצופים בראו ונסרו ועשאו גביים, גב לכאן וגב לכאן.”

פתח רבי אחא ואמר ויאמר אדוני אלוהים לא טוב היות האדם לבדו וגומר...וכי לבדו היה, והרי כתוב זכר ונקבה בראם, ושנינו אדם שני פרצופים נברא, ואתה אומר לא טוב היות האדם לבדו?

אלא שלא התעסק בנקבתו, ולא היתה לו סמך

ספר הזוהר פרשת תזריע

◆ ◆ ◆

- ◆ מדוע האדם הראשון היה בודד אם הוא וחווה היו מחוברים?
- ◆ מה הוא ההבדל בין קשר של אחור לאחור לקשר של פנים אל פנים?
- ◆ מתי בחייכם הרגשתם שעליכם לחוות נסירה או פרידה ממשו או מישהו בדומה לאותה נסירה של אדם וחווה?

לסיכום הלימוד אני מזמינה אתכן לעשות תרגיל כתיבה קצר.

אז אם אתן זורמות - ויש פה עניין למיטיבי לכת - תבחרו את אחד משלושת המשפטים הבאים ותמשיכו אותו כשיר. (או כל משפט אחר מהמקורות שהופיעו)

”

לְכִי-לךְ מֵאַרְצָךָ וּמִמּוֹלְדֹתְךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ

אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין

דיו פרצופים בראו ונסרו ועשאו גביים גב לכאן וגב לכאן

◆ ◆ ◆

- ◆ (אתן מוזמנות לשתף את מה שיצא לכן אם מתחשק amitrebekarubin@gmail.com)

ואפשר לסיים בהרהור חוזר על השאלה שהיא כותרת הלימוד.

חג שמח!